

A többi fél az eljárásban: Giorgio Cocchi (lakóhelye: Wezembeek-Oppem, Belgium) és Nicola Falcione (lakóhelye: Brüsszel, Belgium)

Kérelmek

A fellebbező azt kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül a Közzolgálati Törvényszék F-122/10. sz., Cocchi és Falcione kontra Bizottság ügyben 2012. december 11-én hozott ítéletét;
- utasítsa el mint elfogadhatatlant, de legalábbis mint alaptalant a G. Cocchi és N. Falcione által az F-122/10. sz. ügyben előterjesztett keresetet;
- határozzon úgy, hogy a felek maguk viselik a jelen eljárásban felmerült költségeiket;
- kötelezze G. Cocchit és N. Falcionét arra, hogy viseljék a Közzolgálati Törvényszék előtt indított eljárásban felmerült valamennyi költséget.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezése alátámasztása érdekében a fellebbező két jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap a „sérelmet okozó aktus” fogalmának az által történő megsértésén alapul, hogy a Közzolgálati Törvényszék az érintettek számára a nyugdíjjogosultságaiknak az Európai Unió tisztviselői személyzeti szabályzata VIII. melléklete 11. cikke (2) bekezdése alapján történő átvitelére vonatkozóan tett bizottsági javaslat sérelmet okozó aktusnak minősítésével elfogadhatónak ítélte meg az elsőfokú eljárásban előterjesztett keresetet.
2. A második jogalap a jogos bizalom elvének az által történő megsértésén alapul, hogy a Közzolgálati Törvényszék a jogot ezen elv értelmezése során tévesen alkalmazva részben helyt adott a keresetnek. A Bizottság arra hivatkozik, hogy az érintettek semmiképpen nem bízhattak az általa tett javaslatokban, mivel azokban egyrészt a szolgálatba lépésük utáni szolgálati időt is figyelembe vette, másrészt nem a ténylegesen átvitelre kerülő összeget tüntette fel, hanem — a tisztviselők személyzeti szabályzata VIII. melléklete 11. cikke (2) bekezdésének egyértelmű szövegével ellentétesen — az átvihető összeget.

A Közzolgálati Törvényszék F-112/10. sz., Trentea kontra FRA ügyben 2012. december 11-én hozott ítélete ellen Cornelia Trentea által 2013. február 21-én benyújtott fellebbezés

(T-107/13. P. sz. ügy)

(2013/C 129/45)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Cornelia Trentea (Barcelona, Spanyolország) (képviselők: L. Levi és M. Vandenbussche ügyvédek)

A másik fél az eljárásban: az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége (FRA)

Kérelmek

A fellebbező azt kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül a Közzolgálati Törvényszék F-112/10. sz. ügyben 2012. december 11-én hozott határozatát;
- ebből következően semmisítse meg a munkaszerződések megkötésére jogosult hatóság 2010. június 5-i azon határozatát, amely elutasítja a felperes (TAADMIN-AST4-2009. sz.) álláshelyre benyújtott pályázatát, valamint a valamely másik pályázót kinevező határozatát; kötelezze az Európai Unió Alapjogi Ügynökségét a felperes azon vagyoni kárának megtérítésére, amely a jelenlegi fizetése és az AST4 es fizetés közötti — nyugdíjazási életkorig számított — különbségnek felel meg, valamennyi támogatást, térítést és a nyugdíjjogosultságok ellentételezését is beleértve; kötelezze az Európai Unió Alapjogi Ügynökségét a felperes méltányosan megállapított 10 000 euró nem vagyoni kárának megtérítésére; és
- az Európai Unió Alapjogi Ügynökségét kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezése alátámasztása érdekében a fellebbező öt jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap: a kérelmek elfogadhatóságára vonatkozó szabályok megsértése: az elsőfokú tárgyaláson a Személyzeti Bizottság tagjának a Kiválasztási Bizottságból való hiányzására vonatkozóan az elsőfokú tárgyaláson előterjesztett beadvány elfogadhatósága — az indokolási kötelezettségnek az első fokon eljáró bíróság által megsértése. A fellebbező szerint a Közzolgálati Törvényszék először is, megsértette a Közzolgálati Törvényszék eljárási szabályzata 43. cikkének (1) bekezdését, mivel nem vette figyelembe azt a tényt, hogy a szóban forgó beadványok olyan dokumentumokon és információkon alapultak, amelyeket az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége csak a Közzolgálati Törvényszék előtti eljárás során terjesztett elő, másodsor nem fogadta el, hogy a szóban forgó beadványokat elfogadhatónak kell tekinteni, mivel azok szorosan kapcsolódtak az írásbeli szakaszban előterjesztett többi kérelemhez. Harmadszor, a Közzolgálati Törvényszék mindenképpen tévesen, és indokolás nélkül állapította meg, hogy ez a kérelem nem tartozik azon kérelmek közé, amelyeket a Közzolgálati Törvényszék hivatalból megvizsgálhat.

2. Második jogalap: az írásbeli tesztekre vonatkozó megállapítások ténybeli pontatlansága, amelynek következtében a Közzolgálati Törvényszék megsértette az egyenlő bánásmód elvét, és elferdítette a bizonyítékokat. A fellebbező úgy véli, hogy a Közzolgálati Törvényszék tévesen állapította meg, hogy nem bizonyították, és nem is hivatkoztak arra, hogy az írásbeli teszteken feltett kérdések minden pályázó esetében azonosak voltak, mivel az alperes ezt az ellenkérelmében megerősítette. Ez a pontatlanság befolyásolta a Közzolgálati Törvényszék jogi következtetését, mivel az egyenlő bánásmód elve megköveteli, hogy az írásbeli tesztekre minden pályázó esetében egyazon időben kerüljön sor, nem pedig különböző napokon, ahogyan az a fellebbező kiválasztási eljárása esetében történt. Ezenfelül az első fokon eljáró bíróság — pusztán az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének a fellebbező által vitatott állítása alapján — elutasította fellebbezőnek az írásbeli tesztek névtelenségének hiányára vonatkozó kérelmét.

3. Harmadik jogalap: a kiválasztási bizottság szabálytalan összeállítása, a bizonyítékok elferdítése és az indokolási kötelezettség Közzolgálati Törvényszék általi megsértése. A fellebbező úgy véli, hogy a Közzolgálati Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot és elferdítette a bizonyítékokat, azáltal hogy — pusztán az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének a fellebbező által vitatott állítása alapján — további indokolás nélkül megállapította, az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége igazgatási egységének vezetője, és az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének pénzügyi vezetője beható ismeretekkel és tapasztalatokkal rendelkezik a közbeszerzés területén. Ezen szaktudás hiánya a kiválasztás eredményét is befolyásolta.

4. Negyedik jogalap: az indokolási kötelezettség megsértése, az ítélet meghozatalának ésszerűtlen időtartama. A fellebbező úgy véli, hogy az első fokon eljáró bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy az alperes eleget tett az indokolási kötelezettségének, mivel az fellebbező az elsőfokú eljárásig nem tudta, hogy milyen szempontokat alkalmaztak a pályázatának értékelésére, nem tájékoztatták arról, hogy mely követelményeknek nem tett eleget, és a tárgyalásig nem kapta meg az összesített osztályzatának lebontását. A Közzolgálati Törvényszék jogellenesen vette alapul az alperes által a tárgyaláson benyújtott dokumentumot azon következtetés levonására, hogy az alperes — anélkül hogy az bármilyen rendkívüli körülményt igazolt volna — eleget tett az indokolási kötelezettségének. Továbbá, először is, ha a fellebbező a kérésének megfelelően ezt a dokumentumot a közigazgatási szakaszban megkapta volna, akkor jobban megérthette volna annak indokait, hogy miért nem választották ki, és hatékonyabban támadhatta volna meg ezt a határozatot. Másodszor, a Közzolgálati Törvényszék előtti eljárás lehetett volna ésszerűbb időtartamú is.

5. Ötödik jogalap: a Közzolgálati Törvényszék eljárási szabályzata 87. cikke (2) bekezdésének és 88. cikkének megsértése a költségek tekintetében, az indokolási kötelezettség megsér-

tése. A fellebbező szerint Közzolgálati Törvényszék jogellenesen kötelezte őt a saját költségeinek és az alperes költségeinek viselésére.

2013. február 21-én benyújtott kereset — Othman kontra Tanács

(T-109/13. sz. ügy)

(2013/C 129/46)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Razan Othman (Damaszkusz, Szíria) (képviselő: E. Ruchat ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— nyilvánítsa a felperes keresetét elfogadhatónak és megalapozottnak;

— következképpen semmisítse meg a 2012. november 29-i 2012/739/KKBP határozatot, valamint a 2012. november 29-i 1117/2012/EU rendeletet és későbbi végrehajtási aktusait annyiban, amennyiben azok a felperesre vonatkoznak;

— az Európai Unió Tanácsát kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes három jogalapra hivatkozik, amelyek lényegében azonosak a T-432/11. sz., Makhlouf kontra Tanács ügyben⁽¹⁾ hivatkozottakkal, illetve azokhoz hasonlókkal.

⁽¹⁾ HL 2011., C 290., 13. o.

2013. február 23-án benyújtott kereset — Litván Köztársaság kontra Európai Bizottság

(T-110/13. sz. ügy)

(2013/C 129/47)

Az eljárás nyelve: litván

Felek

Felperes: Litván Köztársaság (képviselők: D. Kriauciūnas, R. Krasuckaitė és D. Skara)